

SÅNGER
FÖR
EN SÅNGSTÄMMA
MED
PIANO-FORTE
ACCOMPAGNEMENT
AF
GUNNAR WENNERBERG.

Med Förlagsrättighet

1^{sta} 2^{dra} 3^{je} Häftet

Pr. 1 Rdr 16 sk.b.ko.

Stockholm, Abr. Hirsch.

406.

443.

SÄG ATT JAG KOMMER.

SÅNG. *Moderato.*

PIANO. *p*

Su - san - de wind, som far af e - mot nor - den, skyn - da dig bort till min

flie - kas strand! Blek - nad hon lu - tar det lock - i - ga huf - vud,

fp

Trår ef - ter sol i sitt kul - na land. Gif hen - ne den och tag

med mi - na sue - kar! Låt dem få an - das kring kin - den sin

acce *le* *ran* *do.*

wår! Tag mi - na tå - rar och låt dem få fal - la Stil - la som

a tempo.

maj - regn i hen - nes hår! Su - san - de wind, Skyn - da dit

p

bort, Säg att jag kom - mer in - om kort!

ritard... *f* *a tempo.*

DJAEVELSKLOKKEN.

Et Folkesagn.

Allegro agitato.

SÅNG.

“Nu lys - tig, J

PIANO.

Swende! læg Haand paa Værk! Lad Mal-met, det sy - den - de, strøm -

me! Snart skal det styrknes og to - ne saa stærk, og Vaer - ket sin

Mes - ter be - røm - - me.” Saa lar - mer i Værkste - det Me - ste - rens

512

Bud; En Bon-klok-ke skul-de det vae - - - re \ Saa ly - - stigt

rallent.
styr-te de Mal - - met ud, Men * glem-me, det aer till Guds Ae - -

p e rallent.

Recitativo.
re. Og klok-ken aer spruk-ken; den ha-ver ei Klang; Dem

Lyk-ken heelt fjent-lig tyk-kes. Ud styr-te de Mal-met end-nu en-gang;

fz

Tempo primo.

Men Vaer-ket vill al-drig lyk-kes. Da har-mes den Mes-ter i

vil-de sind og ra-ber han til si-ne Swen-de: J

accelerando.

dag er min Lyk-ke som Veir og Vind J Sa-tens Navn! lad oss

accelerando.

en de! Ud styr-te de Mal-met for tre-di e-gang, Nu

f *a tempo.*

lyk - kes Vaer-ke! saa fa - - ge;

De hil - se den

Klok - ke med Drik og Sang: Den ha - ver i Ver - den ei Ma -

Recitativo.
ge. J Tor-net de haen-ge den Klok-ke saa stor; Mender den for-stegang

klin - ger, Da styr - ter af Raed - sel hver Syn - der til Jord: Det

f

Largo sordo voce *Tempo primo.*

som til Hel - ve - de rin - - - ger. En

pp e Ped. *f*

Stormklok - ke er den nu ble - ven for - sand; Den to - - ner

ei til Guds Ae - - - re; Dens Dron be - bu - der kun Mord og

Brand og Fi - en - dens stor - men - de Hae - - - re. Og sa skal den

haen - ge til Dom - - me - dag, En Raed - - sel hver gang den

gjal - - - der; Men naar den tord - ner sit sids - - te slag, Til

Tempo primo.

Dommen sin Mes - ter den kal - - - der. Jngemann.

pp e Ped.

MIN WÅR.

Allegretto.

SÅNG.

PIANO.

Tu - sen si - nom

tu - sen sip - por vak - nat re'n till ny - född fröjd, Tu - sen si - nom tu - sen lär - kor ,

sjun - ga re'n i himmels höjd; Nu är vår - så jub - la al - la. Ack, för mig är

höst, höst, Tills jag ser min sip - pas ö - ga, hör min lär - kas röst.

fz *pp* *sempre leg.*

ANDENKEN.

Andantino.

SÄNG.

V.1. Jch den - - - ke dein, Wenn durch den Hain Der

PIANO.

p e sempre legato..

Nach - - ti - - gal - - len Ak - kor - - de schal - - len. Wenn

denkst du mein? Wenn denkst du mein?

2

Jch denke dein
Mit süßer Pein,
Mit bangen Sehnen
Und heißen Thränen,
Wie denkst du mein?

3

Jch denke dein
Im Dämmerchein
Der Abendhelle,
Am Schattenquelle.
Wo denkst du mein?

4

O, denke mein
Bis zum Verein
Auf besserm Sterne!
In jeder Ferne
Denk ich nur dein.

SWENSK SOLDATSÅNG.

Tempo di Marcia.

SÅNG.

1 För fri - het, fä - der - nes land och kung

PIANO.

Off - rar glad sol - da - ten bå - de lif och blod Och dra - ger i fält, bå de

gam - mal, ung Med blankt ge - wär Till lan - dets här, Hwaren - da man så god. Ty den

swens - ke sol - da - ten han wet nog han Hvad som höf - wes en svensk och en

kri - gar - man, Han ej rä - des för fi - en - dens

f

ff

makt så stor, Men på sig sjelf och kun - gen tror.

f

2

Wid kanoners dunder och trummors gång
Ryter svenska lejonet uti hans själ;
Han hör blott de hvinande kulors sång,
Som sjunga så:
J gossar blå,
Gån på för Swerges wäl!
Ty den swenske soldaten han vet nog han
Hvad som höfves en svensk och en krigarman,
Han ej rädes för fiendens makt så stor,
Men på sig sjelf och kungen tror.

3

Och minns han Leipzigs och Lützens slag,
Warschaus och Holofzins och Narvas med,
Då griper han swärdet med tvåhändt tag
Och rödjer wred
En kungswäg bred
J genom oväns led.
Ty den swenske soldaten han vet nog han
Hvad som höfves en svensk och en krigarman,
Han ej rädes för fiendens makt så stor,
Men på sig sjelf och kungen tror.

4

Om sist den dignar hans starka arm
Ger han än ett banehugg och ropar glad:
Framåt, kammerater, håll rackarn warm!
Sen till sin gud
På dödens bud
Han ger sig trygg åstad.
Ty den swenske soldaten han vet nog han
Hvad som höfves en svensk och en krigarman
Han ej rädes för djefvulens makt så stor,
Men uppå Herran, Herran tror.

1. The first part of the paper is devoted to a general survey of the subject.	2. The second part is devoted to a detailed examination of the various aspects of the problem.
3. The third part is devoted to a discussion of the various methods which have been proposed for the solution of the problem.	4. The fourth part is devoted to a comparison of the various methods and a discussion of their relative merits.
5. The fifth part is devoted to a discussion of the various applications of the problem.	6. The sixth part is devoted to a discussion of the various results which have been obtained in the field.
7. The seventh part is devoted to a discussion of the various problems which remain to be solved.	8. The eighth part is devoted to a discussion of the various conclusions which can be drawn from the results.
9. The ninth part is devoted to a discussion of the various suggestions which are made for further research.	10. The tenth part is devoted to a discussion of the various references which are given in the paper.
11. The eleventh part is devoted to a discussion of the various acknowledgments which are made in the paper.	12. The twelfth part is devoted to a discussion of the various appendices which are given in the paper.
13. The thirteenth part is devoted to a discussion of the various tables which are given in the paper.	14. The fourteenth part is devoted to a discussion of the various figures which are given in the paper.
15. The fifteenth part is devoted to a discussion of the various conclusions which can be drawn from the results.	16. The sixteenth part is devoted to a discussion of the various suggestions which are made for further research.
17. The seventeenth part is devoted to a discussion of the various references which are given in the paper.	18. The eighteenth part is devoted to a discussion of the various acknowledgments which are made in the paper.
19. The nineteenth part is devoted to a discussion of the various appendices which are given in the paper.	20. The twentieth part is devoted to a discussion of the various tables which are given in the paper.
21. The twentieth part is devoted to a discussion of the various figures which are given in the paper.	22. The twenty-first part is devoted to a discussion of the various conclusions which can be drawn from the results.